

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1Er/418/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515203546
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Kirschnerová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2023:8515203546.2

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnej veci oprávneného A. B., nar. XX.X.XXXX, zast. zák. zástupcom C. D. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XX/XX, E., právne zastúpeného JUDr. Martinom Friedrichom, advokátom so sídlom Floriánska 19, Košice, proti povinnému F. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom G. H., pr. zast. JUDr. Ladislavom Bujňákom, advokátom so sídlom Sládkovičova 8, Prešov v konaní o vymoženie dlžného e bežného výživného takto

rozhodol:

Súd námietky povinného zamieta.

odôvodnenie:

1. Poverením Okresného súdu Stará Ľubovňa č. 5710 0398446 zo dňa 29.9.2015 bol súdny exekútor Ing. JUDr. Bohumil Husťák poverený vykonaním exekúcie v prospech oprávneného na podklade vykonateľného exekučného titulu uznesenia Okresného súdu Košice – okolie č.k. 9P/55/2015-23 zo dňa 11.3.2015 na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť oprávnenému dlžné výživné od 16.4.2015 do 7.7.2015 vo výške 120,- eur, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 20,- eur od 16.4.2015 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 50,- eur od 16.5.2015 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 50,- eur od 16.6.2015 do zaplataenia, bežného výživného od 16.7.2015 do budúca vo výške 50,- eur mesačne, trovy právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní 33,38 eur a trovy exekúcie.

2. Dňa 7.10.2015 súdny exekútor vydal upovedomenie o začatí exekúcie a o spôsobe vykonania exekúcie, ktorým povinného upovedomil, že na základe exekučného titulu uznesenia Okresného súdu Košice – okolie č.k. 9P/55/2015-23 zo dňa 11.3.2015 vydal Okresný súd Stará Ľubovňa poverenie č. 5710 0398446 zo dňa 29.9.2015 proti povinnému. Uviedol, že vymáhaný nárok istina- dlžné výživné k 7.10.2015 je vo výške 270,- eur, bežné výživné vo výške 50,- eur mesačne od 8.10.2015 do budúca, vždy 15.teho dňa v mesiaci vopred do rúk matky, úroky 2,27 eur (úrok z omeškania – 5,05 % ročne zo sumy 20,- eur od 16.4.2015 do zaplataenia - do 7.10.2015 vo výške 0,48 eur, úrok z omeškania – 5,0,5 % ročne zo sumy 50,- eur od 16.5.2015 do zaplataenia - do 7.10.2015 vo výške 1,- eur, úrok z omeškania – 5,0,5 % ročne zo sumy 50,- eur od 16.6.2015 do zaplataenia - do 7.10.2015 vo výške 0,79 eur) predbežné trovy oprávneného v exekúcii 33,38 eur, predbežné trovy exekúcie – odmena 213,19 eur, hotové výdavky 27,88 eur, DPH 20 % 48,21 eur - spolu 289,28 eur.

3. Podaním doručeným súdu dňa 23.10.2015 súdny exekútor predložil na rozhodnutie námietky povinného proti exekúcii. Povinný v námietkach navrhol, aby súd exekúciu v zmysle § 57 EP zastavil ako nedôvodnú a nezákonnú. Povinnému bolo doručené dňa 12.10.2015 upovedomenie o začatí exekúcie na sumu 594,93 eur k 7.10.2015 a bežné výživné vo výške 50,- eur mesačne a to na základe uznesenia Okresného súdu Košice – okolie č.k. 9P/55/2015-23 zo dňa 11.3.2015. Povinný plnil, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu. Za obdobie od 11.3.2015 do 7.10.2015 mal zaplatiť výživné na mal. A. vo výške 50,- eur mesačne k rukám matky v celkovej výške 350,- eur (7x50 eur). Súdu predložil fotokópie ústrižkov poštových poukážok, na základe ktorých povinný zaplatil výživné

v celkovej výške 350,- eur (9.3.2015 – 50,- eur, 20.4.2015 – 50,- eur, 26.6.2015 10,- eur, 29.6.2015- 10,- eur, 30.6.2015- 10,- eur, 6.7.2015 – 10,- eur, 8.7.2015- 100,- eur, 28.7.2015- 10,- eur, 17.8.2015-50,- eur, 16.9.2015- 50,- eur). Platbu zo dňa 8.7.2015 vo výške 100,- eur oprávnená neprevzala, bola mu vrátená 14.9.2015 a tak jej povinný opätovne zaslal dňa 16.9.2015 sumu 100,- eur a taktiež 16.9.2015 jej zaslal opätovne sumu 10,- eur, ktorá mu bola taktiež vrátená 14.9.2015. Navyiac mu bola vrátená suma 10,- eur dňa 5.10. 2015 ako neprevzatá oprávnenou osobou. Celkovo zaplatil povinný sumu 460,- eur a vrátených neprevzatých bolo 120,- eur. Skutočnosť, že oprávnená neprevzala peniaze, nemôže ísť na úkor povinného. Zároveň dňa 14.10.2015 zaplatil bežné výživné vo výške 50,- eur, doklad bude na požiadanie zaslaný. Z uvedeného vyplýva, že neexistuje zákonný dôvod na vymáhanie výživného formou exekúcie, keďže žiaden dlh neexistuje a povinný splnil, to čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu. Taktiež neexistuje zákonný dôvod na vymáhanie bežného výživného vo výške 50,- eur, keďže povinný je schopný dobrovoľne výživné na mal. A. platiť pravidelne. Z uvedených dôvodov preto žiadal exekúciu zastaviť, vzhľadom na evidentne nedôvodne podaný návrh a žiada priznať náhradu trov konania.

4. Dňa 28.10.2015 doručil súdny exekútor súdu vyjadrenie oprávneného k námietkam povinného. Oprávnený uviedol, že ak povinný tvrdí, že dlžné výživné v plnej výške uhradil a zároveň tvrdí, že nie je dôvod na vymáhanie dlžného výživného, pretože je schopný a ochotný plniť výživné voči oprávnenému, bol v zmysle vykonateľného rozhodnutia povinný prispievať na výživu oprávneného sumou 50,- eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred do rúk matky. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie za zmeškané výživné za obdobie od 16.4.2015 do 7.7.2015 a potom do budúca. Uznesenie o predbežnom opatrení nadobudlo vykonateľnosť dňa 11.3.2015 a povinný uvádza, že prvé výživné uhradil už dňa 9.3.2015 v plnej výške, teda pred vykonateľnosťou uznesenia. Oprávnený má za to, že povinným uhradené prvé výživné pred vykonateľnosťou uznesenia sa má započítavať na mesiac marec 2015, kedy bola povinnému súdom uložená vyživovacia povinnosť. Súčasne povinnému vznikla povinnosť do 15.3.2015 uhradiť oprávnenému výživné za mesiac apríl 2015. Oprávnený v návrhu žiadal vykonať exekúciu na vymoženie zmeškaného výživného na mesiac máj a nasl., ktoré bolo splatné dňa 15.4.2015. Na výživné, ktoré povinný neuhradil pred 15.4.2015 nie je vedená exekúcia. Preto platba zo dňa 9.3.2015, na ktorú povinný poukazuje, je z hľadiska exekučného konania bezpredmetná, pretože povinný ňou uhradil už skôr splatné výživné a na túto splátku nie je vedené exekučné konanie. Aj z podkladov, ktoré predložil povinný vyplýva, že povinný si voči oprávnenému neplnil svoju vyživovaciu povinnosť riadne a včas. Buď výživné neuhradil vôbec (napr. mesiac máj), alebo po lehote splatnosti, za čo mu vznikla povinnosť platiť úroky. Za obdobie od 16.4.2015 do doručenia námietok povinného bol povinný uhradiť celkovo sumu 350,- eur (splatné výživné na mesiace máj 2015 až november 2015). Oprávnený prezval od povinného do okamihu začatia istinu vo výške 80,- eur (poukaz z 20.4.2015 vo výške 50,- eur, 26.6.2015 vo výške 10,- eur, z 29.10.2015 vo výške 10,- eur a z 30.6.2015 vo výške 10,- eur). Ku dňu začatia exekučného konania tak povinný uhradil na istine výživného sumu 80,- eur, dlžné výživné predstavovalo sumu 70,- eur. Po začatí exekučného konania oprávnený od povinného neprevzal žiadnu sumu výživného. Od začatia exekučného konania do podania týchto námietok povinný dlhuje na výživnom istinu 270,- eur. Dôvodom nepreberania poukazovaných súm oprávneným bolo sústavné porušovanie povinnosti povinného v súdom stanovenej výške a lehote prispievať na výživu oprávneného, ktoré vyústilo do začatia exekučného konania voči povinnému. Oprávnený pokladá exekučné konanie ako prostriedok, ktorým je možné zabezpečiť riadne plnenie vyživovacej povinnosti zo strany povinného tak, aby povinný neplnil svoju vyživovaciu povinnosť podľa ľubovôle v rozpore s vykonateľným rozhodnutím. O tom, že ani po začatí exekučného konania (t.j. po 7.7.2015) povinný riadne neplnil vyživovaciu povinnosť, svedčia ak kópie poštových poukazov (napr. poštový poukaz na sumu 10,- eur zo dňa 6.7.2015). Oprávnený si dovoľuje poukázať na ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej“ Dôvod zániku práva obsiahnutého v exekučnom titule, ku ktorým došlo po jeho vydaní, sú upravené v základných predpisoch a kódexoch súkromného práva (občiansky zákonník, Obchodný zákonník). Najčastejším spôsobom zániku dlhu je jeho splnenie. Avšak splnenie je dôvodom zániku práva a nadväzne na to aj na zastavenie exekúcie len vtedy, ak k splneniu došlo mimo exekúcie. Akúkoľvek úhradu uskutočnenú v prospech oprávneného po začatí exekučného konania je nutné považovať za vymoženie pohľadávky. Exekučný súd preto k platbám po začatí exekučného konania neprihliada.“(Uznesenie Okresného súdu Žilina, sp. zn. 18Er/1877/2007 zo dňa 31.7.2013, Uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 6CoE/164/2014 zo dňa 30.1.2015, Uznesenie Okresného súdu Žilina sp. zn. 1ER/398/2014 zo dňa 3.3.2015). Oprávnený záverom namietol, že z dôvodu, že po vzniku exekučného titulu nedošlo k zániku vymáhaného nároku (exekúcia sa vedie aj na výživné do budúca), pričom povinný dlhuje oprávnenému aj už splatné výživné tak na istine ako aj úrokoch

z omeškania, na túto námietku povinného nie je možné prihliadať. Oprávnený poukazuje na to, že neprevzatie plnenia oprávneným od povinného po začatí exekučného konania nemá za následok zánik nároku, pričom ak by aj k prevzatíu došlo, považovalo by sa to za vymozenie pohľadávky, ktoré samo o sebe nemá za následok zánik vymáhanej pohľadávky. Pretože nedošlo k zániku vymáhateľnosti vymáhaného nároku a taktiež povinný nepreukázal existenciu iných dôvodov, pre ktoré je exekúcia neprípustná, pokladá oprávnený námietky povinného s odkazom na § 50 ods. 1 EP za neodôvodnené a vzhľadom na existenciu vymáhaného nároku a nepreukázanie iných skutočností, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná navrhol súdu, aby súd námietky povinného v súlade s § 50 ods. 2EP v spojení s § 50 ods. 1 EP zamietol. Oprávnený navrhuje, aby súd zaviazal povinného na náhradu trov konania za vyjadrenia ku námietkam v celkovej výške 33,38 eur za dva úkony právnej služby a to porada s klientom pred podaním vyjadrenia k námietkam povinného v zmysle § 13a písm. c v spojení s § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z, dňa 22.10. v čase od 10.00 do 11.00 hod á 8,30 eur a paušálna náhrada v zmysle § 16 ods. 3 cit. vyhlášky 8,39 eur a vypracovanie a podanie vyjadrenia k námietkam povinného v zmysle § 13a písm. c v spojení s § 13 ods. 2 cit. vyhlášky á 8,30 eur a paušálna náhrada v zmysle § 16 ods. 3 cit. vyhlášky 8,39 eur.

5. Podľa § 243h zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „EP“ alebo „Exekučný poriadok“ v príslušnom tvare), ak tento zákon v § 241i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1.4.2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31.3.2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1.4.2017.

6. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, v znení účinnom do 31.3.2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

7. Podľa § 9a ods. 3, 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, na účely tohto zákona sa pojem žaloba podľa povahy veci vykladá ako návrh na vykonanie exekúcie, námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie. Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

8. Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, v znení účinnom do 31.3.2017, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnyimi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

9. Podľa § 36 ods. 2 Exekučného poriadku, v znení účinnom do 31.3.2017, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

10. Podľa § 50 ods. 3 Exekučného poriadku, v znení účinnom do 31.3.2017, rozhodnutie o námietkach sa doručí oprávnenému, povinnému a po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia exekútorovi poverenému vykonaním exekúcie.

11. Podľa § 50 ods. 4 Exekučného poriadku, v znení účinnom do 31.3.2017, proti rozhodnutiu, ktorým sa vyhovelo námietkam, je prípustné odvolanie.

12. Podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, exekúciu súd zastaví, ak a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným, b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným, c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie, d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo nepripúšťať exekúciu. (§ 55), f)po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané, g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú,

pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať, h) majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, j) pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom, k) rozhodol, že majetok štátu podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na plnenie úloh štátu alebo na plnenie verejnoprospešného účelu alebo že majetok Exportno-importnej banky Slovenskej republiky podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na vykonávanie jej činností a plnenie jej úloh, l) je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom, m) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladené na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom

13. Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona

14. Podľa § 57 ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, ak sa exekúcie týka niektorý z dôvodov zastavenia len sčasti alebo ak sa exekúcia vykonala v širšom rozsahu, než stačí na uspokojenie oprávneného, exekúcia sa zastaví len čiastočne.

15. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

16. Podľa § 62 ods. 1 ZR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

17. Podľa § 76 ods. 1 ZR, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu

18. Podľa § 559 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov, splnením dlh zanikne.

19. Námiety proti exekúcii sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie, alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených zákonoch. Námiety sú teda procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie, smeruje proti exekúcii, nie proti exekučnému titulu, proti upovedomeniu o začatí exekúcie, prípadne povereniu na vykonanie exekúcie. Pri vznesení námietok sa uplatňuje koncentračná zásada, námiety musia byť odôvodnené, pričom na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliada. Predmetom námietok môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva a ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu, ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. Jednou z hmotnoprávných skutočností vedúcich k vyhovneniu námietkam je skutočnosť, ktorá spôsobila zánik vymáhaného nároku podľa hmotnoprávných noriem.

20. Námiety povinného proti exekúcii nie sú opravným prostriedkom povinného, sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii. Ich účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne uvedených v zákone. Nesmerujú proti správnosti vykonávaného rozhodnutia. Ich cieľom nie je dosiahnuť zmenu alebo zrušenie vykonávaného rozhodnutia, ale vyhlásenie exekúcie za neprípustnú. Konanie o námietkach proti exekúcii je sporovým konaním, predmetom ktorého je spor o skutočnostiach uvádzaných povinným v námietkach proti exekúcii. Exekučný súd nie je oprávnený prihliadať na zánik práva splnením, ktorý nastal pred vznikom exekučného titulu. Je nutné, aby všetko, čo je potrebné pre určenie práva, bolo vykonané v tzv. základnom konaní. V konaní o vymoženie takto určeného práva v exekučnom konaní je potom možné prihliadnuť už iba na to, čo sa udialo po vydaní exekučného titulu. Okolnosti majúce za následok zánik práva, ktoré nastali pred vydaním titulu, zákon umožňuje uplatniť len v základnom konaní vo veci samej. Ich relevancia sa dovršuje vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stáva podkladom pre exekúciu (porovnaj napr. R 47/1970 alebo rozsudok 5 M Cdo 12/2007).

21. Dôkaz o zániku dlhu podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení zaťažuje v exekúcii povinného(uznesenie NS SR sp. u. 4Cdo 83/2002).

22. Pri námietkach sa uplatňuje tzv. koncentračná zásada (vyjadrená povinnosťou namietať všetko, čoby mohlo brániť exekúcii už v rámci zákonnej 14-dňovej lehoty určenej na námietky proti exekúcii), to však nič nemení na tom, že v každom štádiu exekučného konania je súd povinný zaoberať sa tým, či tu nie je nejaká prekážka, pre ktorú by exekúcia ďalej nemala prebiehať, pretože opak by mohol byť v rozpore s platným právom. (uznesenie KS v Trnave sp. zn. 10CoE/12/2009).

23. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému podľa súdneho exekútora doručené dňa 9.10.2015. Z vyjadrenia povinného v námietkach vyplýva, že upovedomenie o začatí exekúcie prezval dňa 12.10.2015. Námietky boli súdnemu exekútorovi doručené dňa 20.10.2015, teda zákonom stanovenej lehote.

24. Súd zistil, že do súdneho spisu boli doručené fotokópie poštových poukazov kde ako adresát je uvedená D. B., č.d. XX E. a odosielateľ F. B., G. H. I. XX, a to zo dňa 9.3.2015 na sumu 50,- eur, 20.4.2015 na sumu 50,- eur, 26.6.2015 na sumu 10,- eur, 29.6.2015 na sumu 10,- eur, 30.6.2015 na sumu 10,- eur, 6.7.2015 na sumu 10,- eur, 8.7. na sumu 100,- eur, 28.7.2015 na sumu 10,-eur, 17.8.2015 na sumu 50,- eur, 16.9.2015 na sumu 50,- eur, 16.9.2015 na sumu 10,- eur označená ako opakovaná platba po vrátení sumy 14.9.2015, 16.9.2015 na sumu 100,- eur označená ako opakovaná platba po vrátení sumy 14.9.2015. Ďalej fotokópie poštových poukazov o vrátení platby povinnému zo dňa 6.7.2015 na sumu 10,- eur, zo dňa 8.7.2015 na sumu 100,- eur a dňa 28.7.2015 na sumu 10,- eur.

25. Ako už bolo spomenuté vyššie, exekučný súd nie je oprávnený prihliadať na zánik práva splnením, ktorý nastal pred vznikom exekučného titulu. Platba realizovaná povinným dňa 9.3.2011 je platbou pred vznikom exekučného titulu, nakoľko ako správne poznamenal oprávnený, exekučný titul nadobudol vykonateľnosť dňa 11.3.2015 a povinným uhradené výživné pred vykonateľnosťou uznesenia sa započítava na mesiac marec 2015, kedy bola povinnému súdom uložená vyživovacia povinnosť.

26. Ďalej povinný realizoval platby dňa 20.4.2015 vo výške 50,- eur, dňa 26.6.2015 vo výške 10,- eur, dňa 29.6.2015 vo výške 10,- eur, dňa 30.6.2015 vo výške 10,-eur. (celkovo vo výške 80,- eur) Tieto platby eviduje aj oprávnený, teda ich možno považovať za nesporné. Ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie mal zaplatiť výživné za mesiac apríl (splatnosť 15.3.2015), máj (splatnosť 15.4.2015), jún (splatnosť 15.5.2015 a júl (splatnosť 15.6.2015), teda 4 x 50,- eur, celkovo 200 eur. Návrh na začatie exekúcie bol oprávneným podaný dňa 7.7.2015 a súdnemu exekútorovi doručený v ten istý deň, dňa 7.7.2015, týmto dňom sa začalo exekučné konanie.

27. Matka oprávneného mala právo podať návrh na začatie exekúcie, pretože povinný neplatil celú sumu tak, ako mu ukladalo vykonateľné rozhodnutie, a reálne existoval dlh na výživnom. Exekúcia sa tak začala oprávnene. Povinný tvrdí, že ku dňu podania námietok bolo dlžné výživné uhradené. Súd má však predložených poštových poukázok preukázané, že povinný skutočne uhradil časť svojho dlhu na výživnom, avšak nič nemení na skutočnosti, že v čase začatia exekučného konania mal povinný dlh voči oprávnenému (vo výške 60,- eur za mesiace za mesiace máj až júl). Uvedené výživné povinný riadne a včas neuhradil, to znamená, že bol s jeho úhradou v omeškaní. Exekúcia sa z tohto dôvodu začala vykonávať oprávnene. Nakoľko bolo výživné čiastočne uhradené až po začatí exekúcie, takýto zánik vymáhaného nároku nie je dôvodom vyhovievania námietok proti exekúcii. Konanie o námietkach je totiž sporom o tom, či sa exekúcia začala oprávnene, či boli na podanie návrhu na začatie konania exekúcie splnené všetky zákonné predpoklady.

28. Námietky povinného zo dňa 16.10.2015 boli teda podané nedôvodne, nakoľko ku dňu začatia exekúcie, t.j. 7.7.202015 Ku dňu začatia exekučného konania povinný uhradil na istine výživného sumu 90,- eur, dlžné výživné predstavovalo sumu 60,- eur. Časť výživného uhradil povinný po začatí exekúcie. Exekúcia sa preto začala vykonávať oprávnene, následkom čoho musí tunajší súd námietky povinného zamietnuť. Zánik vymáhaného nároku počas exekúcie totiž nie je dôvodom vyhovievania námietkam proti exekúcii, ktorej prípustnosť sa skúma ku dňu jej začatia. Súd nezistil žiadnu okolnosť, pre ktorú by bola predmetná exekúcia ku dňu začatia exekúcie neprípustná, a preto na základe preukázaných skutočností námietkam povinného proti exekúcii nevyhovet a ako nedôvodné ich v plnom rozsahu zamietol.

29. Dôvody zániku práva obsiahnutého v exekučnom titule (umožňujúce ich subsumovať pod ustanovenie § 57 ods. 1 písm. f/ Exekučného poriadku), ku ktorým došlo po vydaní exekučného titulu sú upravené v základných predpisoch a kódexoch súkromného práva (Občiansky zákonník, Obchodný zákonník) - splnenie, započítanie, dohoda, splnutie atď. Najčastejším dôvodom zániku dlhu je jeho splnenie. Je však potrebné si uvedomiť, že splnenie je dôvodom zániku práva a nadväzne na to aj na zastavenie exekúcie len vtedy, ak k plneniu došlo mimo vykonávania exekúcie, t. j. ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. V takom prípade oprávnený podal nedôvodný návrh na vykonanie exekúcie. Uvedené platí aj pre čiastočné splnenie vymáhanej pohľadávky pred začatím exekučného konania. V opačnom prípade, teda ak povinný plní v prospech oprávneného po začatí exekučného konania, pôjde vždy o vymoženie, resp. čiastočné vymoženie pohľadávky, a teda exekúcia bez ďalšieho končí a žiadne rozhodnutie sa nevydáva. Uskutočnenie platieb po začatí exekučného konania sa preukazuje priamo súdnemu exekútorovi. Iba v prípade, že by zo strany exekútora, resp. oprávneného, nebola určitá platba uznaná na plnenie vymáhanej pohľadávky a hrozilo by jej duplicitné vymáhanie, môže sa povinný na exekučnom súde domáhať čiastočného zastavenia exekúcie podľa § 57 ods. 3 Exekučného poriadku. Preto platby uskutočnené povinným po začatí exekučného konania sú považované za vymoženie v exekučnom konaní. (Platba realizovaná dňa 8.7.2015 na sumu 100,- eur, dňa 28.7.2015 na sumu 10,- eur, dňa 17.8.2015 na sumu 50,- eur, dňa 16.9.2015 na sumu 50,- eur, celkovo 210 eur).

30. Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, že námietky ako nedôvodné zamietol.

31. O náhrade trov medzi účastníkmi v konaní o námietkach súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, a to v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Stará Ľubovňa. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná. (§ 239 ods. 1 a 2 C.s.p.) Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 C.s.p.). V zmysle ust. § 243 C.s.p. v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha. O sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie (§ 248 C.s.p.). Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne (§ 250 ods. 1 C.s.p.); ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu (§ 250 ods. 2 C.s.p.).